

MARCEL·LÍ
BORRELL

Tornem-hi..

DONCS AIXÒ

'*Panta rei*', és a dir, tot flueix, deixava anar el grec Heràclit quan algú se'n reia dient-li, '*Estàs com sempre*'. Tot flueix. Ningú mai no es banya en el mateix riu, sosté el filòsof. Passa amb el riu, amb les festivitats i, si molt m'apuren, amb gairebé tot. ¿Per què volem, de ben petits, que ens contin el mateix conte abans de dormir? Potser per això que acostumo a tornar a veure les pel·lícules que m'han fet tilín. '*Dersu Uzala*' n'és una. Va d'un caçador solitari, Dersu Uzala, que conviu al bosc, enmig de la taiga siberiana, prop de Manxúria, en harmonia amb la Natura. Per ell, tot és '*gent*': els arbres, les bestioles que caça, l'aigua, el foc, el vent, la Lluna

i el Sol. Fins les persones som gent. Caçant pel bosc, ensopega amb un destacament militar rus a principis del segle XX. Es fan amics, sobretot amb el capità. Dersu Uzala viu seguint els impulsos de l'experiència i la intuïció. Sap mirar i veure. Reconeix la insignificança de l'ésser humà enfront la Natura. Solitari i solidari. Akira Kurosawa va dirigir aquesta pel·li d'aventures i d'amistats, d'enyorances, tot adaptant els viatges de l'etnògraf Vladimir Arséniev arreu la Sibèria inhòspita. He perdut el compte de vegades que he vist '*Dersu Uzala*' i les seves mil peripècies. Avui tornaré a fer-ho. Ningú mai no es banya en la mateixa pel·li.